

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **Mgr. D. D.**
t. č. Věznice Rapotice, Lesní Jakubov 44, 675 71 Náměšť nad Oslavou
adresa pro doručování: Cannabis is The Cure, z. s., sídlem
Přichystalova 14, Olomouc

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Břeclav**
sídlím P. O. BOX 74, Břeclav

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 20. 5. 2022, č. j. VS-81204-12/ČJ-2022-803830

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Předmětem přezkumu v projednávané věci je zákonnost rozhodnutí o uložení kázeňského trestu a jeho přiměřenost.

2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 5. 2022, č. j. VS-81204-5/ČJ-2022-803830, rozhodla o uložení kázeňského trestu žalobci za porušení § 28 odst. 1 a 3 písm. a) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody. Kázeňského přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 23. 4. 2022 v době od 15:45 do 16:03 hodin realizoval telefonní hovor na povolené číslo A. N. (zmocněnkyně odsouzeného u Evropské komise), ovšem během tohoto hovoru nehovořil pouze s osobou, na kterou bylo číslo povoleno, ale s konferenciérkou odborné konference Konopex v Ostravě, kde veřejně odpovídal na položené dotazy. Tím porušil kázeň dle § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, neboť použil schválené telefonní číslo i ke kontaktu s osobami, které neměl povoleny. Rovněž porušil § 28 odst. 3 písm. a) téhož zákona, neboť navázal styky s jinými osobami v rozporu s tímto zákonem. Za kázeňský přestupek uložil správní orgán I. stupně žalobci kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 3 dny nepodmíněně podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody.
3. Stížnost žalobce ředitel žalované napadeným rozhodnutím zamítl jako nedůvodnou.

II. Obsah žaloby a další vyjádření žalobce

4. Žalobce v podané žalobě uvedl několik důvodů, které způsobují nezákonnost rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Prvním z nich je fakt, že v rozhodné době byl v podmínce na základě rozhodnutí z 7. 3. 2022, č. j. VS-442191-3/ČJ-2022-803830, ale napadené rozhodnutí o žádném přeměnění podmínky nehovoří. Rozhodnutí o kázeňském trestu ze 7. 3. 2022 by si měl soud vyžádat včetně kamerového záznamu z 1. 3. 2022 vypáleného na CD dne 15. 5. 2022. Dále by si měl soud vyžádat spis zavedený dne 11. 5. 2022 oddělením prevence a stížností sp. zn. VS-96903/ČJ-2022-803810-STV, v němž je doloženo 18 důkazních příloh dokládajících systematické porušování zákona žalovanou. Dne 19. 5. 2022 v 10:45 hod žalobce zjistil, že dodatky jeho stížnosti ze 16. a 17. 5. 2022 se 2 důkazními přílohami byly namísto vedoucímu výkonu vazby a trestu předloženy oddělení prevence a stížností. Až v 11 hodin byly tyto dodatky řádně předány vedoucímu vazby a trestu.
5. Podáním doručeným dne 31. 5. 2022 žalobce soudu zaslal žalobu původně podanou k Okresnímu soudu v Břeclavi na základě nesprávného poučení žalované; ta obsahuje shodné námítky jako ty uplatněné v žalobě. Dále soudu zaslal výpis žalobcem uskutečněných telefonických hovorů za měsíc prosinec 2021, usnesení Okresního soudu v Břeclavi ze dne 25. 5. 2022, č. j. 9 C 103/2022-46, o zastavení řízení, napadené rozhodnutí a protokol o podání podnětu k výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů ve věznici ze dne 25. 5. 2022. Tyto důkazy mají dokládat porušování zákona žalovanou.
6. V dalším doplnění ze dne 2. 6. 2022 žalobce mj. zdůraznil, že napadené rozhodnutí chybně uvádí, že stížnost byla podána 15. 5. 2022, namísto 12. 5. 2022. Bylo-li rozhodnutí vydáno až 20. 5. 2022, bylo vydáno po uplynutí zákonné lhůty (ta skončila 19. 5. 2022). Skutečnost, že trest představoval přeměnu podmínky dokládá sdělení ze 31. 5. 2022. Na základě toho žalobce požaduje, aby soud současně zrušil i rozhodnutí o uložení kázeňského trestu žalobci ze dne 7. 3. 2022, podle kterého byl žalobce v podmínce. Pokud totiž žalovaná 12. 5. 2022 neuvedla, že jde o přeměnu podmínky v trest (jak tvrdí ve vyjádření z 31. 5. 2022), jde o trest souhrnný, jehož oba skutky lze napadnout žalobou. Kázeňský trest ze dne 7. 3. 2022 byl vystaven na lživém tvrzení, že žalobce inspektorovi sprostě nadával. K tomu by si soud měl vyžádat kamerový záznam ze dne 1. 3. 2022, jak

upozorňoval v žalobě. Závěrem uplatnil požadavek na náhradu nákladů řízení, konkrétně za poštovné za podání žalob k okresnímu soudu na základě nesprávného poučení žalované. Dále připojil výpis z účtu ve věznici, výpis z bankovního účtu, podací lístky k Okresnímu soudu v Břeclavi, sdělení Ústavního soudu z 11. 5. 2022, žalobou napadené rozhodnutí o stížnosti, vyjádření Mgr. F., speciálního pedagoga žalované, z 31. 5. 2022, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze 7. 3. 2022, žádost o poskytnutí kamerových záznamů z 22. 5. 2022 a odpověď na ni.

7. V podání z 5. 6. 2022 doložil sdělení žalované ze 3. 6. 2022, že s ohledem na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí trvá podmíněný trest ze 7. 3. 2022. Takové sdělení však odporuje vyjádření žalované z 31. 5. 2022 doloženým v minulém podání žalobce. Opětovně požádal soud o vyžádání spisu vedeného u Okresního soudu v Břeclavi. Shrnl, že namítá celkem 10 porušení zákona, které formuluje jako otázky navrhovanému svědkovi vrchnímu komisaři žalované Mgr. V. J., který rozhodl o stížnosti. Navrhl, aby o žalobě proběhlo jednání prostřednictvím videokonferenčního zasedání. Vzhledem k tomu, že je nejasné, zda napadeným rozhodnutím došlo k přeměně podmínky ze 7. 3. 2022, měl by si soud vyžádat důkazy i k tomuto kázeňskému trestu. K zákonnosti trestu z 12. 5. 2022 pak požaduje vyslechnout kromě Mgr. V. J. Mgr. P. P., vychovatele žalobce, Mgr. J. F., speciálního pedagoga, a vychovatele PhDr. M. B. a Bc. F. K. Ti by měli vysvětlit neurčitost napadeného rozhodnutí (není z něj zřejmé, zda došlo k přeměně podmínky z 1. 3. 2022). Svědkové by se měli vyjádřit rovněž k porušení zásady presumpce neviny, neboť tři dny před rozhodnutím o stížnosti bylo příkázáno smazat telefonní kontakt A. N. z povolených kontaktů žalobce, k nepravdivosti tvrzení o datu podání stížnosti, k porušení lhůty pro vydání rozhodnutí o stížnosti, k nepřezkoumatelnosti vypořádání dodatků stížnosti ze dnů 16. a 17. 5. 2022, které byly řediteli žalované předány až 19. 5. 2022, nebo k nepřezkoumatelnosti tvrzení, že 18 důkazních příloh ze stížnosti z 11. 5. 2022, o které rozhodovalo oddělení stížností a prevence („OPAS“), nesouvisí s nynějším řízením (a stížností ze 12. 5. 2022) a nemusí být zohledněno. Dále navrhl předvolat jako svědka Mgr. K., vedoucího OPAS, který potvrdí, že přílohy stížnosti z 11. 5. 2022 nebyly nikomu zapůjčeny. Další porušení zákona představuje podle žalobce nepřezkoumatelnost závěru o tom, že výpis telefonních hovorů z 21. 12. 2021 nesouvisí s přezkoumávaným kázeňským řízením. Plyne z něj, že přestože vězeň může mít denně pouze 20 minut telefonického hovoru v tzv. otevřeném režimu, v němž má 10 telefonních čísel na členy rodiny, dne 1. 12. 2021 využil žalobce cca 20 minut telefonického hovoru se členy rodiny a přes 18 minut hovoru se zmocněnkyní A. N. K překročení limitu došlo rovněž 28. 12. 2021. Dále by měli navržené svědci rovněž vysvětlit, kdo dne 20. 5. 2022 otevřel poštu zmocněnce T. M., resp. proč komunikace neprobíhá v uzavřeném režimu. Porušení zákona spatřuje žalobce rovněž v tom, že přestože došlo k udělení dvou trestů, není druhý z nich v rozhodnutí nikde uveden. Uložení trestu má rovněž vliv na zařazení žalobce do přístupné skupiny vnitřní diferenciaci („PSVD“). Dále žalobce namítá porušení zákazu diskriminace a norem vyšší právní síly (zejm. principu proporcionality). Jako „kardinální“ porušení zákona pak žalobce uvádí porušení zákonem garantovaných práv členů asociace, jež je mezinárodní organizací sloužící k ochraně lidských práv, které plyne z odlišného právního režimu zmocněnců žalobce. Svědci by rovněž mohli objasnit, proč byla bezdůvodně zamítnuta následná žádost žalobce z 6. 5. 2022 o možnost přednášet skrze telefon prof. RNDr. L. H. na konferenci Konopí a věda pořádané dne 25. 5. 2022, bylo-li v napadeném rozhodnutí žalobci vyčítáno, že o možnosti přednášet na konferenci Konopex dne 23. 4. 2022 předem nepožádal. Dodal, že kromě prvních dvou porušení

zákonu bylo všech 8 dalších pochybení obsaženo již v žalobě podané k Okresnímu soudu v Břeclavi.

8. V doplnění žaloby z 13. 6. 2022 zopakoval, že napadeným rozhodnutím je trestán za účast na konferenci Konopex skrze telefon A. N. Následně požádal žalovanou o umožnění účasti na jiné odborné konferenci, nicméně jeho žádost byla bez jakéhokoli odůvodnění zamítnuta; to je doloženo v jednotném záznamovém listu ze 16. 5. 2022. K námitce neurčitosti trestu doplnil, že rozhodnutím ze dne 11. 6. 2022 mu byl trest ze 7. 3. 2022 zahrazen, neboť se v období od 7. 3. 2022 do 11. 6. 2022 osvědčil. Z toho vyplývá, že v této lhůtě žalobce nemohl spáchat žádný kázeňský přestupek. Rozhodnutí by tak mělo být zrušeno pro neurčitost trestu. Tvrzení o popření presumpce neviny lze doložit zápisem ze 17. 5. 2022 v jednotném záznamovém listu žalobce a výpisem z povolených telefonních čísel ke dni 19. 5. 2022. Namítá rovněž, že došlo k porušení principu dvojího trestání tím, že kromě 3 dnů samovazby byl žalobce přerážen z I. PSVD do 3. PSVD. To je skutečně drakonický trest, neboť v důsledku tohoto přerázení nemůže být žalobce min. 12 měsíců ve skype kontaktu s rodinou. Do I. PSVD byl žalobce zařazen 10. 2. 2022 na základě kázeňské odměny. V návaznosti na rozhodnutí z 11. 6. 2022 byl žalobce opětovně přerážen zpět do I. PSVD kvůli přiznanému odkladnému účinku. Kromě námitek obsažených v předchozích procesních podáních doplnil, že OPAS do 30 dnů nerozhodlo ani o jeho stížnosti z 11. 5. 2022. K tomuto doplnění připojil kopii žaloby podané dne 23. 5. 2022 k Okresnímu soudu v Břeclavi, změnu (zahrazení) rozhodnutí o kázeňském trestu z 11. 6. 2022, rozhodnutí o stížnosti ze dne 16. 11. 2021, rozhodnutí o přerážení žalobce z II. do I. PSVD dne 10. 2. 2022, z I. do III. PSVD dne 26. 5. 2022 a z III. do I. PSVD dne 2. 6. 2022.
9. V přípisu ze dne 3. 7. 2022 žalobce požádal o přednostní projednání věci, aby mohlo být vyhověno jeho žádosti o podmíněné propuštění. V podání ze 14. 7. 2022 dodal, že pokud by nařízení veřejného projednání mělo výrazným způsobem protáhnout dobu k rozhodnutí (tj. o více než 14 dnů), na veřejném projednání věci netrvá. Doložil přílohu nazvanou deset porušení zákona rozhodnutím žalované, vnitřní řád pro odsouzené, vyřízení stížnosti z 29. 6. 2022, informace žalované k žádosti o návštěvu ze dne 8. 9. 2020, dopis asociace řediteli věznice z 30. 8. 2020, sdělení podmínek návštěvy žalobce z 25. 6. 2021, žádost asociace o návštěvu žalobce z 22. 6. 2021, žádost žalobce o informaci z 13. 7. 2022.
10. Dalším podáním z 2. 8. 2022 vzal žalobce zpět svůj návrh na veřejné projednání s ohledem na blížící se termín žádosti o podmíněné propuštění. Zdůraznil, že stěžejní otázkou projednávání věci je posoudit, zda žalovaná byla oprávněna odposlouchávat telefon členky asociace Cannabis is The Cure a zda činnost asociace je organizací mající uzavřený režim kontaktu či nikoliv. Přiložil žádost o informaci adresovanou Generálnímu ředitelství vězeňské služby ČR z 13. 7. 2022 a rozhodnutí o této žádosti z 26. 7. 2022, č. j. VS-140293-2/ČJ-2022-800010-INFZ.

III. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve vyjádření k žalobě shrnula, že podstatou kázeňského přestupku je zneužití povoleného čísla A. N. k telefonátu s nepovolenými osobami (konferenciérkou a jinými blíže neurčenými osobami) v rozporu s § 18 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Uvedla, že na rozhodování o kázeňských trestech nelze klást srovnatelné nároky jako na

rozhodování jiných správních orgánů. Navíc podle § 76 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody se na řízení podle tohoto zákona nevztahuje správní řád.

12. K jednotlivým námitkám uvedla, že přerážení z PSVD nepředstavuje rozhodování o veřejných subjektivních právech odsouzeného, ale výchovné opatření, kterým se sleduje dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody. Nelze jej proto považovat za trest. Práva spojená se zařazením do určitého typu věznice zůstávají odsouzenému zachována, mění se pouze zařazení uvnitř věznice v závislosti na jeho přístupu k plnění programu zacházení. Nejde tedy o porušení zásady *ne bis in idem*.
13. Neobstojí ani námitka neurčitosti uloženého trestu. Kázeňský trest ze 7. 3. 2022 nemohl být zahrnut do trestu z 12. 5. 2022, neboť k proměně tohoto trestu na nepodmíněný mohlo dojít až po nabytí právní moci nynějšího kázeňského trestu. K tomu došlo 20. 5. 2022.
14. Ke zrušení dříve povoleného čísla s A. N. došlo v souladu s § 18 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Tato skutečnost neměla žádný vliv na popření zásady presumpce neviny. Žalovaná neshledala, že by povolení telefonního čísla s danou osobou bylo v zájmu nápravy odsouzeného.
15. Žalovaná dále podotkla, že žalobce podal stížnost proti rozhodnutí o kázeňském trestu 12. 5. 2022, kterou doplnil podáním z 16. 5. 2022 (20 listů) a dále 17. 5. 2022 (4 listy) a 18. 5. 2022 (4 listy). Rozhodnutí o stížnosti bylo vyhotoveno 19. 5. 2022 a doručeno žalobci 20. 5. 2022, tj. 4 dny po doručení písemného odůvodnění stížnosti. V žalobcově případě okamžik vyřízení stížnosti odůvodnilo její následné doplňování. Navíc lhůta uvedená v § 52 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody je pořádková. Její nedodržení nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, ani na vznik tzv. fikce rozhodnutí.
16. Odmítla, že by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaná se v něm řádně vyjádřila k námitkám uplatněným žalobcem. V napadeném rozhodnutí se zabývala i argumenty směřujícími proti oprávněnosti kontroly předmětného telefonátu. V řízení nebylo zjištěno (ani žalobcem doloženo), že spolek Cannabis is The Cure je mezinárodní organizací, která je podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv, na niž se vztahuje výjimka z kontroly telefonátů. Jak kontrola korespondence podle § 17 odst. 2 zákona, tak seznamování se s telefonátem formou odposlechu dle § 18 odst. 5 zákona, je koncipováno jako oprávnění žalované. Tato oprávnění žalovaná využívá podle potřeby a možností. Nesprávné poučení o možnosti podání žaloby k okresnímu soudu je písařskou chybou, k níž došlo nedopatřením. Tato skutečnost nevedla k omezení práv žalobce, neboť ten podal žalobu i k věcně příslušnému krajskému soudu.
17. Navrhla proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Další vyjádření žalobce

18. Přípisem ze dne 21. 8. 2022 žalobce požádal, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a uložil žalované povinnost zavést u členů Cannabis is The Cure uzavřený poštovní a telefonní kontakt se žalobcem ve smyslu § 17 odst. 3 a § 18 odst. 5 zákona o výkonu trestu odnětí svobody do pěti dnů od rozhodnutí soudu. Požádal rovněž o přiznání náhrady nákladů řízení. K vyjádření žalované uvedl, že není pravdou, že by byla zrušena přeměna podmíněného trestu ze 7. 3. 2022 na trest nepodmíněný. Setrval na svých dříve

uplatněných námitkách a nesouhlasil s tím, že by nedodržení lhůty pro rozhodnutí žalovanou nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť on je povinen lhůty dodržovat bezvýhradně. Doplnil, že asociace Cannabis is The Cure je řádným členem ENCOD, mezinárodní organizace. Komunikace žalobce s jejími členy by tak měla podléhat uzavřené komunikaci. K podání přiložil odpověď žalované z 2. 8. 2022 na žádost o umožnění návštěvy žalobce, sdělení Okresního soudu v Břeclavi z 28. 7. 2022, že krajským soudem dosud nebyl vyžádán spis, doplnění stížnosti žalobce ze 16. 5. 2022 a ze 17. 5. 2022.

19. V podání ze 14. 9. 2022 žalobce doložil sdělení Generálního ředitelství Vězeňské služby ČR ze dne 9. 9. 2022, sdělení Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 22. 8. 2022 a sdělení žalované ze 13. 9. 2022. Také v podání ze dne 21. 9. 2022 doložil vyjádření Ministerstva spravedlnosti z 15. 9. 2022 k žádosti o informace. Dále k přípisu ze dne 27. 9. 2022 doložil potvrzení M. B., předsedkyně Občianskeho združenie CURRICULUM VITAE, z 15. 12. 2015 a její čestné prohlášení k provedení změn v rejstříku z 20. 2. 2018 včetně osvědčení pravosti podpisu, z nichž má vyplývat mezinárodní charakter asociace Cannabis is The Cure i to, že se zabývá ochranou lidských práv.
20. Přípisem ze dne 10. 10. 2022 žalobce požádal o rozhodnutí ve věci. K tomu uvedl, že byl v důsledku vyřízení žádosti adresované státnímu zastupitelství přesunut dne 25. 8. 2022 ke dvěma agresivním vězňům, kteří ho napadli a musel být ošetřen. Tuto skutečnost doložil záznamem o kázeňském přestupku z 27. 9. 2022.
21. Podáním ze dne 15. 11. 2022 žalobce zúžil petit toliko na zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení. Uvedl, že dne 6. 12. 2022 vykoná polovinu trestu a bude moci žádat o podmíněné propuštění. Pokud by předmětný kázeňský přestupek zůstal v hodnocení, bylo by mu znemožněno o podmíněné propuštění žádat. K tomu přiložil vyjádření Generálního ředitelství Vězeňské služby ČR z 3. 11. 2022 a specifikaci návrhu na výrok rozhodnutí soudu v řízení o zásahové žalobě vedené pod sp. zn. 30 A 87/2022.
22. V podání ze dne 10. 1. 2023 zopakoval svoji žádost o přednostní rozhodnutí věci. Dodal, že mu dosud nebylo vydáno rozhodnutí, jímž žalovaná v červnu 2022 údajně změnila přeměnu podmíněného trestu ze 7. 3. 2022 na nepodmíněný, jak účelově tvrdila ve svém vyjádření.

V. Posouzení věci soudem

23. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“). Svoji původní žádost o projednání věci při ústním jednání ze dne 5. 6. 2022 vzal žalobce podáním ze dne 2. 8. 2022 zpět.
24. **Žaloba není důvodná.**
25. Úvodem soud uvádí, že žalobce podal soudu několik „dodatků“ žaloby, v nichž rozsah žalobních námitek rozšiřoval. Z pohledu soudu jsou stěžejní žaloba a její následná doplnění, k nimž došlo ve lhůtě pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Jen v této lhůtě totiž lze žalobní body doplňovat a rozšiřovat. Jako včasné žalobní body tak lze označit všechny námitky žalobce, které byly uplatněny do 20. 7. 2022, tj. i námitky obsažené v žalobě adresované okresnímu soudu, kterou žalobce připojil ke svému vyjádření ze 13. 6. 2022. Z tohoto důvodu soud pro nadbytečnost nevyžadoval od Okresního soudu

v Břeclavi spis vedený pod sp. zn. 9 C 103/2022, neboť veškeré žalobcovy námitky obsažené v žalobě k okresnímu soudu byly v nynější věci zohledněny.

26. Ze správního spisu vyplývá, že dne 25. 4. 2022 při kontrole korespondence vychovatel zjistil, že v korespondenci adresované jinému odsouzenému je uvedena stať o on-line přednášce žalobce na odborné konferenci Konopex v Ostravě, která proběhla přes telefon. Šetřením v systému telefonních hovorů bylo zjištěno, že se jednalo o hovor žalobce ze dne 26. 4. 2022 realizovaný na povolené číslo žalobce – A. N. (zmocněnkyně žalobce u Evropské komise). Odposlechem bylo zjištěno, že žalobce v rámci hovoru hovořil s konferenciérkou, nikoliv s osobou, na kterou je číslo povoleno. Rozhodnutím ze dne 12. 5. 2022 mu proto byl za tento kázeňský přestupek uložen kázeňský trest spočívající v celodenním umístění v uzavřeném oddílu na tři dny. Proti rozhodnutí o kázeňském přestupku podal žalobce stížnost, kterou odůvodnil podáními z 15. 5., 16. 5. a 17. 5. 2022. Ředitel žalované v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalobcovu stížnost zamítl a rozhodnutí o kázeňském přestupku potvrdil.
27. Žalobce v prvé řadě namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Ta měla spočívat zejména v nevypořádání se s doplněními stížnosti ze 16. a 17. 5. 2022 v napadeném rozhodnutí. Soud nicméně ověřil, že ředitel věznice na straně 10 napadeného rozhodnutí zmínil i předmětná doplnění stížnosti. Tato doplnění vyhodnotil tak, že obsahují body uplatněné již v první žalobcově stížnosti, s nimiž se žalovaná vypořádala v předchozích pasážích napadeného rozhodnutí. Další skutečnosti zde obsažené podle ředitele nesouvisí s nynějším kázeňským přestupkem, proto nepovažoval za nutné se k nim vyjadřovat. Soud souhlasí se žalovanou, že rozhodnutí o stížnosti reaguje na veškeré podstatné argumenty uplatněné v žalobcově stížnosti, resp. jejích doplněních. Žalovaná vycházela z názoru, že pokud bylo prokázáno, že žalobce v době telefonického hovoru mluvil s jinými osobami, než na které bylo telefonní číslo povoleno, dopustil se porušení § 28 odst. 1, 3 písm. a) zákona. Z tohoto pohledu nebylo podle žalované určující, zda telefonní číslo na A. N. bylo povoleno v otevřeném či uzavřeném režimu.
28. Nadto soud souhlasí se žalovanou, že na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné s rozhodnutími správních orgánů nebo soudů. V kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08, a ze dne 4. 2. 2010, sp. zn. II. ÚS 3239/09, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2014, č. j. 2 As 101/2014-26).
29. Námitka nepřezkoumatelnosti tak není důvodná.
30. Dále žalobce upozorňoval na neurčitost trestu. Měl za to, že pokud žalovaná v rozhodnutí ze dne 12. 5. 2022 nezohlednila přeměnu nepodmíněného kázeňského trestu ze 7. 3. 2022, je nynější rozhodnutí neurčité.
31. Podle § 46 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody *výkon kázeňských trestů uvedených v odstavci 3 písm. f) a g) lze uložit též podmíněně se zkušební dobou až na 6 měsíců. Zkušební doba počíná běžet právní mocí rozhodnutí o kázeňském přestupku. Nespáchá-li odsouzený během zkušební doby jiný kázeňský přestupek, kázeňský trest se zahradí. V opačném případě odsouzený kázeňský trest vykoná; tím není dotčena jeho odpovědnost za kázeňský přestupek spáchaný ve zkušební době.*

32. Žalovaná v rozhodnutí o uložení kázeňského trestu uvedla, že trest je uložen za porušení § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, přičemž za přiměřený trest považovala celodenní umístění žalobce do uzavřeného oddílu na 3 dny podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona. O tom, že by předmětný trest zahrnoval i přeměnu jiného dříve uloženého podmíněného trestu prvostupňové ani druhostupňové rozhodnutí nehovoří.
33. Soud neshledal, že by byl uložený kázeňský trest neurčitý. Souhlasí se žalovanou, že k vydání rozhodnutí o přeměně podmíněného trestu na trest nepodmíněný dle § 46 odst. 4 zákona může dojít až po právní moci rozhodnutí o kázeňském přestupku spáchaném ve zkušební době, tj. až poté, kdy je s konečnou platností potvrzeno, že se odsouzený ve zkušební době dopustil jiného kázeňského přestupku. Z těchto důvodů v rozhodnutí o kázeňském přestupku z 12. 5. 2022 (ani v rozhodnutí o stížnosti) nemohla být zahrnuta přeměna kázeňského trestu ze 7. 3. 2022, neboť k té mohlo dojít až po právní moci napadeného rozhodnutí. Nepřípadné jsou proto v nynějším řízení námitky žalobce zpochybňující zákonnost kázeňského trestu ze 7. 3. 2022, neboť skutek ze 7. 3. 2022 nebyl předmětem nyní napadeného rozhodnutí. Pokud žalobce měl pochyby o zákonnosti rozhodnutí o kázeňském trestu ze 7. 3. 2022, mohl je napadnout stížností a následně i samostatnou žalobou. V nynějším řízení se však námitkami nezákonnosti rozhodnutí ze 7. 3. 2022 nelze zabývat, neboť to nebylo předmětem přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Soud proto nevyžadoval od žalované důkazní materiály vztahující se k rozhodnutí o kázeňském přestupku ze 7. 3. 2022, neboť ty nejsou pro nyní projednávanou věc relevantní.
34. Námitka není důvodná.
35. Žalobce dále namítá, že uloženým kázeňským trestem došlo k porušení zásady dvojího trestání, neboť kromě umístění do samovazby bude přeřazen z I. do III. PSVD.
36. Podle § 47 odst. 2, věta druhá, zákona o výkonu trestu odnětí svobody *lze za kázeňský přestupek uložit jen jeden kázeňský trest.*
37. Ve vztahu k této námitce soud odkazuje na právní závěr vyslovený v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2021, č. j. 30 A 66/2020-104. V něm soud k obdobné námitce poukázal na § 40 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody a § 39 odst. 5 a 7 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody. Z nich dovedl, že skupiny vnitřní diferenciací jsou návazným produktem programů zacházení. Do těchto skupin jsou odsouzení zařazováni na základě plnění programu zacházení, chování, jednání a postojů k trestné činnosti a výkonu trestu. Soud nepochybuje o tom, že rozhodnutí ředitele věznice o přeřazení odsouzeného v rámci prostupných skupin vnitřní diferenciací má přímý vliv na životní sféru odsouzeného (jak ostatně žalobce podrobně popsal např. ve svém podání z 13. 6. 2022). Zařazení odsouzeného do určité skupiny vnitřní diferenciací však nepředstavuje rozhodování o veřejných subjektivních právech odsouzeného, ale výchovné opatření, kterým se sleduje dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody (shodně srov. *Sborník stanovisek veřejného ochránce práv – vězeňství*. Brno: Kancelář veřejného ochránce práv, 2010, str. 148-150). Zařazením do jiné prostupné skupiny vnitřní diferenciací je dávana řediteli věznice toliko možnost uplatnit určité motivační činitele, nejedná se však o jeho povinnost.
38. Přeřazení odsouzeného do jiného prostupné skupiny vnitřní diferenciací tak nelze chápat jako kázeňský trest (obdobně viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2012, č. j. 10 A 18/2012-29). Kromě toho, že dané opatření není obsaženo ve výčtu kázeňských

trestů vyjmenovaných v § 46 odst. 3 zákona o výkonu trestu, není ani svojí povahou kázeňským trestem, neboť neznamena omezení veřejných subjektivních práv odsouzeného. Práva spojená se zařazením do daného typu věznice odsouzenému zůstávají zachována, mění se pouze zařazení uvnitř věznice v závislosti na přístupu odsouzeného k plnění programu zacházení, vzhledem k jeho chování, jednání, postoji ke spáchanému trestnému činu a přístupu k plnění povinností v průběhu výkonu trestu. Přeražení do jiné přístupné skupiny vnitřní diferenciací tedy není kázeňským trestem, ale výchovným opatřením. Skutečnost, že v důsledku uložení kázeňského trestu může být žalobce přeražen z I. do III. přístupné skupiny vnitřní diferenciací, tak nepředstavuje porušení zásady *ne bis in idem* zakotvené v § 47 odst. 2, věta druhá, zákona o výkonu trestu odnětí svobody.

39. Námitka není důvodná.
40. Dalším důvodem nezákonnosti je podle žalobce porušení zásady presumpce neviny. K němu mělo dojít vymazáním čísla A. N. ze seznamu povolených kontaktů žalobce v mezidobí mezi vydáním prvostupňového rozhodnutí a rozhodnutí o stížnosti.
41. Podle § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody *odsouzený má právo do 3 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat proti němu stížnost. Odkladný účinek má jen stížnost proti uložení kázeňského trestu propadnutí věci.*
42. Mezi účastníky není sporné, že k vymazání telefonního čísla A. N. ze seznamu povolených kontaktů došlo před vydáním rozhodnutí o stížnosti. Sporné je však posouzení, zda takový krok žalované představoval porušení presumpce neviny, resp. mohl ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.
43. Z § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody plyne, že stížnost nemá odkladný účinek proti uložení kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu tedy bylo vykonatelné ještě před rozhodnutím o stížnosti. Pokud tedy k vymazání rizikového kontaktu žalobce (z pohledu žalované) došlo před vydáním rozhodnutí o stížnosti, nedošlo k porušení zákona. Byť se daný způsob může jevit žalobci nevhodný, nesvědčí o porušení zásady presumpce neviny ani o předpojatosti subjektu rozhodujícího o stížnosti. Naopak je nutné v rámci výkonu trestu odnětí svobody akcentovat možnost rychlé reakce žalované na vzniklou situaci a upřednostnit snahu o zachování řádu při výkonu trestu odnětí svobody, jakož i zabránit dalšímu porušování právních předpisů v budoucnu. Žalovaná tedy nijak nepochybila, pokud kontakt na A. N. po rozhodnutí o kázeňském přestupku vymazala ze seznamu povolených kontaktů žalobce.
44. Námitka není důvodná.
45. Žalobce dále namítá, že žalovaná vydala rozhodnutí o stížnosti po lhůtě stanovené zákonem.
46. Z § 52 odst. 3, věta první, zákona o výkonu trestu odnětí svobody plyne, že *o stížnosti rozhodne do 5 pracovních dnů od jejího podání ředitel věznice nebo k tomu zmocněný zaměstnanec Vězeňské služby.*
47. V nyní projednávané věci bylo rozhodnutí o kázeňském přestupku vydáno ve čtvrtek 12. 5. 2022. Žalobce proti němu podal téhož dne stížnost s tím, že vyjádření ke stížnosti dodá v zákonné lhůtě. Podáním ze dne 15. 5. 2022 svoji stížnost doplnil. Následně podal ještě doplňující podání ze 16. 5. a ze 17. 5. 2022. Lhůta pěti pracovních dnů pro rozhodnutí o

stížnosti uplynula ve čtvrtek 19. 5. 2022. O stížnosti rozhodl ředitel žalované v pátek 20. 5. 2022 a téhož dne rozhodnutí doručil žalobci.

48. Žalobce má pravdu v tom, že rozhodnutí o stížnosti bylo vydáno po lhůtě plynoucí z § 52 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Jak však správně uvádí žalovaná ve vyjádření k žalobě, lhůta stanovená v § 52 odst. 3 zákona je lhůtou pořádkovou. Její nedodržení nezpůsobuje nezákonnost či nicotnost rozhodnutí, ani např. fikci vyhovění stížnosti. Nedodržení lhůty mohlo být ovlivněno faktem, že žalobce konkrétní námitky proti rozhodnutí o kázeňském přestupku uplatnil až v podání doručeným žalované v pondělí 16. 5. 2022 a dále ve dvou doplněních stížnosti ze 16. a 17. 5. 2022. Ani následné doplňování stížnosti žalobcem nic nemění na závěru, že rozhodnutí o stížnosti mělo být vydáno ve lhůtě plynoucí z § 52 odst. 3 zákona. Pokud však bylo napadené rozhodnutí vydáno jeden den po skončení zákonné lhůty, nezpůsobuje tato skutečnost nezákonnost napadeného rozhodnutí.
49. Námitka není důvodná.
50. Dalším důvodem nezákonnosti je podle žalobce porušení § 17 odst. 3 a 18 odst. 5 zákona o výkonu trestu odnětí svobody žalovanou. Žalobce se domnívá, že žalovaná nebyla oprávněna odposlouchávat hovor se zmocněnkyní žalobce, neboť komunikace s ní probíhala v uzavřeném režimu.
51. Podle § 17 zákona o výkonu trestu odnětí svobody *odsouzený má právo přijímat a na svůj náklad odesílat písemná sdělení (dále jen "korespondence") bez omezení, pokud zákon nestanoví jinak* (odstavec 1). *Vězeňská služba je oprávněna provádět kontrolu korespondence uvedené v odstavci 1; přitom je oprávněna seznámit se s obsahem zasílaných písemností. Pokud obsah korespondence zakládá podezření, že je připravován nebo páchán trestný čin, Vězeňská služba korespondenci zadrží a předá ji orgánu činnému v trestním řízení* (odstavec 2). *Kontrola korespondence mezi odsouzeným a jeho obhájcem, mezi odsouzeným a advokátem, který odsouzeného zastupuje v jiné věci, mezi odsouzeným a státními orgány České republiky nebo diplomatickou misí anebo konzulárním úřadem cizího státu, anebo mezi odsouzeným a mezinárodní organizací, která podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, je příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv, je nepřípustná. Tato korespondence se adresátu odesílá a odsouzenému doručuje neprodleně; ustanovení § 73 tím není dotčeno* (odstavec 3).
52. Z § 18 zákona o výkonu trestu odnětí svobody plyne, že *odsouzený má právo na použití telefonu ke kontaktu s osobou blízkou v době vymezené vnitřním řádem věznice; při tom může použít pouze telefon určený pro tento účel věznicí. Toto právo odsouzeného lze omezit pouze v odůvodněných případech, zejména je-li to nutné k ochraně bezpečnosti nebo práv jiných osob* (odstavec 1). *Odsouzený má právo na použití telefonu v době vymezené vnitřním řádem věznice ke kontaktu se svým obhájcem nebo advokátem, který odsouzeného zastupuje v jiné věci* (odstavec 2). *V zájmu nápravy odsouzeného nebo z jiného závažného důvodu lze odsouzenému povolit použití telefonu ke kontaktu s jinou osobou, než jsou osoby uvedené v odstavcích 1 a 2* (odstavec 3). *Nejde-li o telefonáty s osobou uvedenou v § 17 odst. 3 nebo § 61 odst. 9, je Vězeňská služba oprávněna se seznamovat formou odposlechu s telefonáty uvedenými v odstavcích 1 a 3 a pořizovat jejich záznam* (odstavec 5).
53. Podle § 25 vyhlášky č. 345/1999 Sb. *oprávnění Vězeňské služby seznamovat se s obsahem telefonátů je realizováno zpravidla kontrolou záznamu telefonátů na záznamovém médiu, výjimečně přímým odposlechem ředitelem věznice pověřeným zaměstnancem Vězeňské služby.*

Pokud obsah telefonátu zakládá podezření, že je připravován nebo páčán trestný čin, Vězeňská služba předá záznam telefonátu orgánu činnému v trestním řízení, v případě přímého odposlechu hovor přeruší a událost oznámí (odstavec 2). Zjistí-li Vězeňská služba při kontrole záznamu telefonátů nebo přímém odposlechu, že odsouzený komunikuje se svým obhájcem nebo osobou uvedenou v § 17 odst. 3 nebo § 61 odst. 9 zákona, je povinna odposlech ihned zrušit, záznam o jeho obsahu zničit a informace, které se v této souvislosti dozvěděla, nijak nepoužít (odstavec 3).

54. Ustanovení § 17 zákona o výkonu trestu odnětí svobody představuje zákonné omezení tajemství dopravovaných zpráv zaručené čl. 13 Listiny. Účelem kontroly korespondence je zabránit tomu, aby prostřednictvím korespondence docházelo k narušení účelu výkonu trestu odnětí svobody a předcházelo se tzv. mimořádným událostem. Okruh korespondence, který je z možnosti kontroly vyloučen, je obsažen v odstavci 3 předmětného ustanovení. Jedná se o korespondenci, která slouží k uplatňování práv a oprávněných zájmů odsouzených. Kontrola jejího obsahu by byla v rozporu s požadavkem přiměřenosti zásahu do základních práv a svobod ve smyslu čl. 4 odst. 4 Listiny. Odsouzený má právo na právní pomoc poskytovanou advokátem i ve výkonu trestu odnětí svobody. Ta zahrnuje jednak vedení korespondence, jednak právo rozhovoru bez přítomnosti třetích osob. Nepřípustná je rovněž kontrola korespondence mezi odsouzeným a státními orgány České republiky (orgány moci zákonodárné, výkonné i soudní), mezi odsouzeným a diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem cizího státu a mezi odsouzeným a mezinárodní organizací, která podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, je příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv (viz Kalvodová V, *Zákon o výkonu trestu odnětí svobody. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2013).
55. Žalovaná námitky žalobce ohledně nemožnosti odposlechu telefonátu se zmocněnkyní žalobce neshledala důvodné (viz str. 8 rozhodnutí o stížnosti). Uvedla, že se v případě A. N. nejedná o výjimku podle § 17 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Nejde totiž o obhájce, advokáta ani oprávněnou osobu mezinárodní organizace ve smyslu citovaného ustanovení. Kontrola záznamu telefonátu tak byla podle žalované v souladu s § 25 odst. 2 vyhlášky č. 345/1999 Sb. S tímto hodnocením se soud plně ztotožnil.
56. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce udělil A. N. plnou moc k jeho zastupování před Evropskou komisí. Nejedná se o advokátku ani obhájkyň žalobce. Soud souhlasí se žalovanou rovněž v tom, že nejde ani o oprávněnou osobu mezinárodní organizace, která je podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv (příkladmo jsou tyto mezinárodní organizace vyjmenovány v § 34 odst. 2 vyhlášky č. 345/1999 Sb.). Žalobce se svými argumenty snaží prokázat, že A. N. je zástupkyní asociace Cannabis is the Cure, která je mezinárodní organizací vymezenou v § 17 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. S tím ovšem nelze souhlasit. Podle údajů obsažených ve veřejně dostupném spolkovém rejstříku je cílem asociace mj. koordinování a zastupování výzkumu Konopí je lék (viz shodně str. 8 napadeného rozhodnutí). Mezi její činnosti tak nespadá ochrana lidských práv, jak tvrdí žalobce. Navíc ani pokud by tomu tak skutečně bylo, nepostačovala by tato skutečnost pro podřazení komunikace asociace s odsouzeným pod režim vyplývající z § 17 odst. 3 zákona. Jednak by se muselo jednat o organizaci mezinárodní, jednak by činnost této organizace v oblasti lidských práv musela být zakotvena v mezinárodní úmluvě, kterou je Česká republika vázána. Žalovaná žádnou takovou mezinárodní úmluvu nenalezla,

naopak poukázala na veřejně přístupný výpis ze spolkového rejstříku, podle něhož je asociace veřejně prospěšnou korporací založenou dne 14. 7. 2004 v Olomouci. Jejím posláním je koordinovat a zastupovat aktivity právního, přírodovědného a národohospodářského výzkumu Konopí je lék (Cannabis is The Cure). Z výše uvedeného výpisu je podle soudu na první pohled zřejmé, že asociace není mezinárodní organizací ve smyslu § 17 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Poukazoval-li žalobce na skutečnost, že asociace je členem mezinárodní organizace ENCOD, soud doplňuje, že ani tato skutečnost není pro posouzení věci relevantní, neboť ani organizaci ENCOD nesvědčí postavení dle § 17 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Ani žalobce ve svých podáních neuvedl, podle jaké mezinárodní úmluvy, by činnost asociace, resp. činnost ENCOD měla být zahrnuta pod režim uzavřené komunikace ve smyslu § 17 odst. 3 zákona. Žalovaná tak nepochybně, pokud při zjišťování skutkového stavu využila odposlech žalobcova telefonátu s A. N. ze dne 26. 4. 2022.

57. Námitka není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

58. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
59. Veškeré důkazy předložené žalobcem k jeho žalobě a dalším doplňujícím podáním, jakož i důkazní návrhy obsažené v jeho podáních (např. návrh na vyžádání spisu od Okresního soudu v Břeclavi nebo na provedení svědeckých výslechů) shledal soud nadbytečnými. Je přesvědčen, že pro posouzení žalobcových námitek postačovaly důkazy obsažené v předloženém správním spisu.
60. Rozšířený petit uplatněný v doplnění žaloby ze 21. 8. 2022 žalobce opětovně zúžil ve svém podání z 15. 11. 2022. Ostatně v řízení o žalobě proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. by ani nebylo možné rozhodnout jiným způsobem, než jaký předpokládá § 78 s. ř. s., tj. buďto napadené rozhodnutí zrušit nebo žalobu zamítnout.
61. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. února 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu